

Tábori beszámoló

Amikor megtudtam, hogy lesz egy egy hetes témahetünk június 18-22-ig, óriási energiával és izgalommal vágtam bele, mert én még nem táboroztattam gyerekeket. Tudtam, sok munkával fog járni, de érdekelt a feladat. Elkezdtem gondolkodni milyen programokat lehetne megvalósítani, és az elképzelések lassan összeálltak. Egy tartalmas, sok élményt, és tudást nyújtó 5 napot terveztem meg.

A tábori program kellett a beszerzéshez is, hogy mire lett volna szükség a témahét tökéletes megvalósításához. Hárman több napig osztottunk szoroztunk, amíg a „hozzávalókat” megtaláltuk, elmentünk a Dechatlon áruházba, hogy lássuk mi az, amit szeretnénk. Határidőre sikerült leadni a beszerzést, és nagyon büszkék voltunk magunkra, mert több akadály is gördült elénk közben.

Ahogy közeledett a témahét időpontja, megtudtuk, hogy lesz még egy 3 napos továbbképzés június elején.

Ott szembesültünk azzal, hogy van egy tábori programtervező felület, amit kötelezően használni kell, olyan sablonokkal, amik teljesen eltértek az általunk megtervezett héttől, amihez az eszközöket rendeltük.

Megtudtuk, hogy a szolgáltatókat regisztráltatni kell a felületen ahhoz, hogy igénybe vegyük a szolgáltatásukat.

Rengeteg új információ, és még több bizonytalanság nehezedett ránk. Mindez kettő héttel a tábor kezdése előtt. A következő 10 nap rengeteg telefonnal, izgalommal, adminisztrációval telt.

A mi iskolánkban a gyerekek beszerzése sem volt egyszerű feladat. Érdekes közösség a miénk. Hátrányos és halmozottan hátrányos helyzetű gyerekek alkotják. A szülők többsége nem tudta kitölteni a nyomtatványokat még úgy sem, hogy az osztályfőnökök a fejlécét megírták.

A papírok nagy része nem is jutott vissza hozzánk, pedig minden nap kértük, emlékeztettük a gyerekeket.

Szülői értekezletet ezzel kapcsolatban azért nem hívtunk össze, mert nem tudtunk volna biztos információt adni, mert mi sem tudtunk konkrét kihirdethető programot.

Nagy nehezen sikerült 20 gyereket összetoborozni, és adatlapjukat időben elküldeni.

A tábor előtti utolsó hét várakozással telt, hogy mikor érkeznek meg a sportszerek, amikre nagy szükségünk lett volna nem egy programhoz, de említhetném a papír írószereket, és a játékokat is. Semmi nem érkezett meg, illetve a sportszereknek töredéke, mint amit kértünk, az is a témahét második napján.

Mikor szembesültünk azzal, hogy nem jön semmi, ismét tervezni kellett egy ténylegesen megvalósítható programot. Ami már a harmadik variáció volt.

Szerencsére a szolgáltatók, akikkel felvettem a kapcsolatot, regisztrálva voltak, szeretettel vártak minket, és buszt is sikerült intézni, aki a kimozdulás napon szállított minket.

Elérkezett a témahét első napja. A gyerekek izgalommal teli érkeztek meg, és kíváncsian várták a napi programot. A tábori szerződés (mit várunk a tábortól, mit adunk, hogy ez megvalósuljon) megbeszélése, megírása, kifüggesztése után nagy örömet szereztek a tornaszások, tele sok számukra érdekes dologgal.

A baseball sapkák nagyon jól jöttek a kirándulásokon, létszámmellenőrzés képpen. A pólók, amiket erre kértünk nem érkeztek meg.

A tornaszásokat, a kulacsokat, és napszemüvegeket minden nap igénybe vettük, amikor útra keltünk. A tisztasági csomag ugyanilyen jó szolgálatot tett az 5 nap alatt.

Az édesség csomagokat jobb híján át kellett csoportosítanunk, az utolsó nap eredményhirdetésén, a tábor zárásánál vettük igénybe.

Az oklevelek mellé kapták meg a gyerekek.

Az első napon az Arborétumba látogattunk, amihez helyi buszjegyekre lett volna szükségünk, de ezek nem érkeztek meg időre. Szerencsére sikerült megoldani saját erőből az utazást.

Nagyon élvezték a gyerekek. Nagy részük nem volt még ott, és lehet nem is lesz. A nap végén örömmel újságolták a szülőknek milyen jól érezték magukat.

A második napon kulturális programként ellátogattunk a Ciróka Bábszínházba. Lélegzetvisszafojtva nézték végig az előadást, teljesen elvarázsolta őket.

A harmadik napon következett a Vadaskert, a gyerekek nagy örömeire. Miután végigsétáltunk rajta, megnéztük tüzetesen az állatokat, érdekes, új információkat tudva meg, jól játszottak a játszótéren. Visszaérkezve kellemesen elfáradva, jólesően fogyasztották ebédjüket.

Nagy várakozásra adott okot a **negyedik nap**, mert busszal utaztunk a kerekegyházi Kerekerdő Kalandparkba. Volt olyan kisfiú, aki a félelmét legyőzve ment végig a gyerekpályán, meg is kapta a tábor legkitartóbb résztvevője címet. Büszkék voltunk rá. A negyedik lány félelmet nem ismerve haladtak végig a felnőtt pályán. Gyorsan eltelt az idő, nagy szomorúságot okozott, amikor szoltunk, hogy indulni kell a buszhoz.

Az ötödik, zárónap a rossz idő miatt az iskolába telt. Megmérkőzhetek ping-pongban, volt csocsó, és pontszerző verseny is.

A tábori napló (amit a mindennapi programról írtak, és rajzoltak) is elkészült, tele élményekkel.

Ahogy közeledett a négy óra, úgy lettek a gyerekek egyre halkabbak. A témahét zárásaképpen rápillantottunk a szerződésre, és megbeszéltük, mi az, ami megvalósult a táblán levőkből.

Az oklevelek emelték a táborzárás fényét, és nagy örömet váltottak ki. Ezen a napon volt olyan szülő, aki megköszönte az egész hetet, ami nagyon jól esett mind a hármunknak.

Összességében a hét jól sikerült, de ez nem valósult volna meg, ha a pedagógus nem találékony, és nem old meg egyből minden problémát.

Magát az elképzelést jónak tartom és tudom, hogy ez még a kísérleti év volt, de pár dolgot hamarabb kellett volna elkezdni, ami megkönnyítette volna a pedagógusok munkáját.

EFOP-3.3.5-17-2017-00029

Korszerű pedagógiai módszerek alkalmazását segítő Iskolai Közösségi Program kísérleti megvalósítása a
Kecskeméti Tankerületi Központban

Előretekintve a jövőre mindenképp biztosítani kellene minden táborozáshoz wc papírt,
szalvétát, papírzsebkendőt és folyékony szappant csoport szinten.

Kecskemét, 2018. június 24.

Köszönettel:

Roza Tímea